

**Quæstionum Canonicarum, In Quinque Libros
Decretalium, Tomus ...**

In Lib. III. Decretalium. In quo agitur De Rebus, quae in iudicium devenire solent, cujusmodi sunt, de vita et moribus Clericorum, ...

Schlüter, Georg

Augustæ Vindelicorum, 1708

Articulus IV. De Consecratione, pollutione, & reconciliatione Cœmiterii.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-73045](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-73045)

rum fuerit altare, consecratur Ecclesia, Ecclesiam sumere intelligitur pro altari, ac si diceret, consecratur altare; uti nec econtra, execrata Ecclesia, execratum censetur altare; sic Pirhing h. t. num. 28. sed hoc videtur intelligendum de ara mobili, nam polluta Ecclesia; etiam censetur polluta omnia ejus altaria fixa, non autem portatilia in ea existentia; & econtra; sic Abbas in c. proposuisti 4. h. t. num. 10. & alii. Sylvester V. altare qu. ult. &c. sed, de execratione, non est idem; & ex hoc patet etiam responsio ad 3. Altare, polluitur, & reconciliatur iisdem modis, quibus violatur, & reconciliatur Ecclesia; sic Miranda in Manuali Prælat. tom. 2. quæst. 39. art. 7. ex quo patet ad 4. ad 5. 10. probabile esse, quod possit; sic Tamburinus l. 1. Methodi celebrandæ missæ c. 5. §. 1. num. 15. & alii ibid. unde censet Pirhing num. 26. ad legitimam formam consecrationis non esse necessarium, ut in consecratione, altari, in sigillo, seu sepulchro, reliquiæ sanctorum apponantur.

3513 Dicit autem signanter, ad legitimam formam, propter c. placuit, 26. dist. 1. de consecrat. ubi dicitur: placuit, ut altaria, qua passim per agros, & per villas, tanquam memorie Martyrum, construuntur, in quibus nullum corpus, aut reliquia Martyrum condite probantur, ab Episcopis, qui locis eisdem præsent, si fieri potest, evertantur. Si autem hoc, propter tumultus populares, non finitur; plebes tamen admonentur, ne illa loca frequentent; ut, si rectè sapiunt, nullà ibi superstitione devicti teneantur. Et omnino nulla memoria Martyrum probabiliter acciperetur, nisi ubi corpus, aut reliquia certa sunt, aut origo alicujus habitationis, vel possessionis, vel passionis fidelissimà origine traditur. Nam que per somnia, & per inanes quasi revelationes quorumlibet hominum, ubicunq; constituuntur altaria, omnino reprobentur.

3514 P. Suarez cit. contra sententiam, quæ negat, esse de essentia consecrationis, ut in altari, seu lapide consecrato, reliquiæ Sanctorum ponantur, ex aliorum mente, opponit, contrarium esse statutum in c. placuit, de quo num. præced. quas aliqui volunt requiri sal-

tem requiri in consecratione altaris fixi; imò Durandus, in Rationali lib. 1. cap. 7. num. 23. addit, requiri reliquias, vel corpus Christi, seu particulam hostiæ consecratæ. Sed ad hoc meritò respondet Suarez cit. hoc indecens videri, & improbable, ut respondisse fertur Innocentius Papa; & docent Turcrem. cum aliis in dict. c. Placuit, & Abbas in c. r. de consecrat. Ecclesie vel altaris. Unde subjungit: reliquias non esse de essentia consecrationis, ut ex usu constat: & fortasse nunquam fuisse: nam illud c. Placuit, aliam expositionem habere potest: quam supra tradidimus; &, quamvis demus illud tunc fuisse præceptum, non tamen inde fit, fuisse de substantia consecrationis: præceptum autem jam cessavit: vel quia cessavit ratio, & occasio ejus, quæ fuit ad resistendum hæreticis, honorem debitum reliquiis Sanctorum oppugnantibus: tum etiam, quia in tanta templorum, & altarium multitudine, jam id commodè impleri non potest.

ARTICULUS IV.

De Consecratione, pollutione, & reconciliatione Cæmeterii.

Per Cæmeterium, intelligitur locus, 3515
 auctoritate Episcopi designatus ad corpora fidelium sepelienda; hinc eodem modo consecratur, vel benedicitur, quo Ecclesia; unde Ecclesia consecratâ, etiam Cæmeterium ei conjunctum censetur consecratum; quia simul cum Ecclesia eodem ritu consecratur, ut constat ex Pontificali Romano; non autem si non sit ei contiguum, seu conjunctum. Et ideo etiam polluta, vel execrata Ecclesia, cæmeterium quoque illi conjunctum pollutum, vel execratum censetur; c. Unic. h. t. quia sic sequitur naturam principalis; non tamen è converso violato cæmeterio, etiam Ecclesia violata censetur; quia principale non sequitur naturam accessorii: si verò non sit Ecclesie conjunctum, sed separatum, violatâ Ecclesia non censetur violatum illud, quia tunc non est accessorium.

Quamvis autem cæmeterium pol- 3516
 luatur, & violetur iisdem modis, quibus

bus Ecclesia c. *Unic.* h. t. in 6. & c. *Consulisti* 7. h. t. & pollutâ Ecclesia, etiam censeatur violatum *cœmeterium illi conjunctum* (ur tradit Azor cit. q. 2.) ac eodem modo reconcilietur, quo Ecclesia; quia si per Episcopum (sicut Ecclesia) solenniter est consecratum, & violetur, reconciliari debet ab Episcopo per aquam ab eo solenniter benedictam c. *Consulisti*. h. t. si tamen ab Episcopo non est solenniter consecratum, sed tantum benedictum, vel ejus autoritate deputatum ad sepulturam fidelium, à Parocho, Rectore illius Ecclesie, aquâ ab eodem Parocho benedictâ, reconciliari potest c. *fin.* h. t. Layman l. 5. tr. 5. c. 5. n. 12.

3517 Si cœmeterium pollutum sit non per se, sed ob pollutam Ecclesiam cui conjunctum est, reconciliatâ Ecclesiâ, eo ipso etiam reconciliatum est cœmeterium; sic Barbofa l. 2. Juris Ecclesiastici cap. 9. num. 11. quando autem execratur Ecclesia, vel cœmeterium, destructis; vel conbassis parietibus, non propterea amittitur benedictio, sed tantum consecratio; Benedictio enim solo inhaerere censeatur, quod semper idem manet; sic Layman cit. c. 5. n. 15.

3518 Præter hæc not. cum quandoque contingat, in cœmeteriis fieri quosdam actus, quibus pollueretur Ecclesia; si in ea facti essent, cujusmodi sunt illi, quos retulimus supra; consequenter fieri de-

beat reconciliatio, posse in contingetia facti quæstionem moveri, à quo valeat reconciliari? ex. gr. in cœmeterio, conjuncto Ecclesie, fusus est injuriosè sanguis humanus, & copiosus, ex injusta percussione; quærebatur, an Rector ejus Ecclesie per aquam solenniter benedictam ab Episcopo, vel certè, etiam non benedictam ab Episcopo, sed ab ipso Ecclesie Rectore, vel alio Sacerdote posset reconciliari?

Pro resolutione distinguendum est inter cœmeterium, *accessoriè consecratum*, vel *tantum benedictum*, nimirum ratione Ecclesie consecrata, vel benedicta; vel seorsim. 2. inter pollutum ratione Ecclesie pollutum, seu violatum; vel pollutum, & violatum in se, ac non ratione principalis, cui adjunctum est: quo posito 1. si cœmeterium sit violatum, seu pollutum ratione pollutæ vel violatæ Ecclesie consecrata, cui est conjunctum, reconciliari non posse nisi per Episcopum, ex num. 348; si autem ratione pollutæ vel violatæ Ecclesie tantum benedictæ sine ulla consecratione, reconciliari posse ab ipso Rectore Ecclesie aquâ benedictâ ab ipso Rectore Ecclesie, ex dict. superius; id, quod etiam procedit de cœmeterio polluto in se, solum benedictio, vel deputato ad sepulturam Fidelium; reliqua ex dictis deduci possunt.

QUÆSTIO XLI.

IN TIT. XLI. DE CELEBRATIONE MISSARUM, SACRAMENTO EUCHARISTIÆ, ET DIVINIS OFFICIIS.

3519 **H**ic titulus tria puncta continet; primum, de celebratione missarum; alterum, de Sacramento Eucharistiæ; postremum, de divinis officiis; pleraque tamen sunt, quæ pertinent solum ad forum internum, & tractari solent à Theologis Moralibus, in tract. ad præcepta primæ Tabulæ: de Sacramento autem Eucharistiæ agunt Theologi Scholastici

specialiter: & ideo in hoc titulo (tantum continentem pauca spectantia ad forum externum) parum immorantur Canonistæ; trademus tamen ea, quæ in hoc titulo de singulis tanguntur.

ARTICULUS I.

De Celebratione Missarum.

In c. *quidam* 2. h. t. agitur de Missis 3520
notariis, & dicitur, quosdam Laicos habere